

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204177
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4418204177.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobkyne: L. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: R. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, zast. Mgr. Martin Šutka, advokát so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2524/7, IČO: 42 371 767, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. mája 2020, č. k. 9C/56/2018-340, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) patrí nehnuteľnosť vedená na Okresnom úrade F. W., katastrálnom odbore, zapísaná na LV č. XXX, pre kat. územie T., obec T., okres F. W., parcely registra „C“, evidované na katastrálnej mape parcela č. XXX/XX - záhrada o výmere XXX m², parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², na ktorej je postavený rodinný dom so súp. číslom XX patriacim stranám sporu v podiele 1/1 so všeobecnou hodnotou nehnuteľností 71.100 eur, hnutelné veci: a) pálená škridla TONDACH XXL - 3 palety v hodnote 600 eur, b) komoda pod TV v hodnote 120 eur, c) konferenčný stolík v hodnote 40 eur, d) sklenený jedálenský stôl + 4 ks stoličky v hodnote 120 eur, e) šatníková skriňa v hodnote 230 eur, f) 2-posteľ s matracmi v hodnote 170 eur, g) skrinka šuflíková v hodnote 30 eur, h) skrinka kúpeľňová v hodnote 20 eur, i) chladnička s mrazničkou zn. CALEX v hodnote 40 eur, j) komoda hnedo-biela + polička v hodnote 80 eur a k) chodbová vešiaková zostava + skrinky v hodnote 200 eur, v celkovej hodnote 1.650 eur, ďalšie hnutelné veci: a) osobné motorové vozidlo zn. R. Z., rok výroby 2007, farba modrá metalíza tmavá, L.: F. so zostatkovou hodnotou 2.000 eur, b) osobné motorové vozidlo zn. R. Z. XU/AA J., rok výroby 2007, farba strieborná metalíza svetlá, L.: F. so zostatkovou hodnotou 500 eur, c) osobné motorové vozidlo zn. U. A. X.X, rok výroby 1998, farba strieborná metalíza svetlá, L.: F. so zostatkovou hodnotou 300 eur, celková hodnota osobných motorových vozidiel 2.800 eur, ďalej pasíva: 1) zmluva o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 06. 2009, zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16. 07. 2009, so zostatkom ku dňu 20. 02. 2017 vo výške 4.037,77 eura, 2) zmluva o poskytnutí podpory uzavretá podľa zákona NR SR č. 124/1996 Z. z. o Štátnom фонде rozvoja bývania, v znení neskorších predpisov, so zostatkom ku dňu 20. 02. 2017 vo výške 15.684,57 eura, 3) úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 03. 2011 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, so zostatkom ku dňu 20.02.2017 vo výške 2.241,69 eura, 4) úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 12. 2016 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, so zostatkom ku dňu 20. 02. 2017 vo výške 161 eur a 5) úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 06. 2016 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, so zostatkom ku dňu 20. 02. 2017 vo výške 704,53 eura. Pasíva tvoria celkovú výšku 22.829,56 eura. Zároveň prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne vyššie

špecifikovanú nehnuteľnosť a hnutelné veci pod písmenami b) až k), v hodnote 1.050 eur, zostatok zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 06. 2009 a zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16. 07. 2009 v sume 4.037,77 eura a zostatok zo zmluvy o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovenia zákona č. 124/1996 NR SR, Z. z. o ŠFRB, v sume 15.684,57 eura. Súčasne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného hnutelné veci - 3 osobné motorové vozidlá pod bodom 2 v celkovej hodnote 2.800 eur a hnutelnú vec: pálenú škridlu v hodnote 600 eur, zostatok úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 03. 2011 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so zostatkom 2.241,69 eura, zostatok úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 12. 2016 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so zostatkom 161 eur, zostatok úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 06. 2016 spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so zostatkom 704,53 eura. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému, titulom úplného vyrovnania z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 26.367,44 eura, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Obe strany sporu sú povinné zaplatiť na účet tunajšieho súdu, súdny poplatok za vyporiadanie majetok z BSM, a to žalobkyňa sumu 1.132 eur, a žalovaný sumu 1.133 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Právne vec odôvodnil v zmysle § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). V odôvodnení ďalej uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 15. 08. 2018 domáhala vyporiadania BSM z dôvodu, že jej manželstvo so žalovaným bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07. 02. 2017 pod č. k. 11P/285/2016-8, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 02. 2017. V konaní mal za preukázané, že strany sporu nadobudli majetok bližšie špecifikovaný vo výroku tohto rozsudku, nehnuteľnosť so všeobecnou hodnotou vo výške 71.100 eur, hnutelné veci označené v bode 2. pod písmenami a/ - k/ v hodnote 1.650 eur, 3 osobné motorové vozidlá spolu v hodnote 2.800 eur, pasíva uvedené v bode 3. v celkovej hodnote 22.829,56 eura. S takouto masou BSM strany sporu súhlasili. Nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá v konaní preukázala, že jednak sa v nehnuteľnosti nepretržite zdržiava od tej doby, ako ju nadobudli spoločne s bývalým manželom, a tiež sa v nej zdržujú a majú trvalý pobyt aj ich deti s tým, že z manželstva pochádza maloletý syn S. H., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je podľa právoplatného rozvodového rozsudku stále zverený do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa je zaviazaný na platenie výživného a ku dňu rozhodnutia vo veci vyporiadania BSM strán sporu nedošlo k žiadnej zmene ohľadom úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, teda súd vychádzal z tejto premisy. Súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu, že dôvodom na to, aby súd predmetnú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva je, že žalobkyňa podala žalobu a usporiadala si majetok, nakoľko súd vychádzal z iných okolností pri tomto rozhodnutí. Vzal na zreteľ skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť strany sporu nadobudli počas trvania manželstva, nebolo v konaní preukázané, že by predmetnú nehnuteľnosť nadobudol niektorý z manželov pred uzavretím manželstva, ani pozemok a ani nebolo preukázané, že by niektorý z manželov vložil do tejto nehnuteľnosti finančné prostriedky, ktoré nadobudol pred uzavretím manželstva, či už darom alebo iným spôsobom. Naopak, v konaní bolo preukázané, že finančné prostriedky, resp. financovanie nehnuteľnosti bolo kryté zmluvou o stavebnom sporení a zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktoré strany sporu uzavreli dňa 16. 06. 2009 a 16. 07. 2009, teda počas trvania manželstva a tiež prostredníctvom poskytnutia podpory na základe zmluvy o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja a bývania, podľa ktorej stranám sporu bola poskytnutá štátna podpora vo výške 600.000,- Sk, ktorá zmluva bola uzatvorená tiež počas trvania manželstva strán sporu. Súd pri rozhodnutí o tom, komu prikáže nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva prihliadol a vzal zreteľ na to, že pokiaľ sa žalobkyňa trvalo zdržiava v predmetnej nehnuteľnosti, tak ju aj udržiava, stará sa o ňu a tým zabezpečuje bývanie aj dvom deťom, ktoré z manželstva pochádzajú. Na druhej strane, čo sa týka žalovaného, v konaní bolo preukázané, čo potvrdil aj samotný žalovaný, že sa v nehnuteľnosti zdržiava menej, pretože nadviazal inú známosť, okrem toho pracuje v zahraničí, čo súd neberie ako negatívum, ani to nezohľadnil pri svojom rozhodnutí, nesúhlasil však s tvrdeniami žalovaného, že on má väčší nárok a vo väčšej miere sa pričínil o nadobudnutie domovej nehnuteľnosti a má citový vzťah k tejto nehnuteľnosti, lebo ju staval vlastnoručne, svojpomocne a s kamarátmi a pred začatím stavby platil úver v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. Čo sa týka financovania nehnuteľnosti, na túto súd poukázal už vyššie a zdôvodnil ju, že táto bola financovaná zo spoločných prostriedkov nadobudnutých počas trvania manželstva, nie je možné v danom prípade hovoriť, že išlo iba o výlučné finančné prostriedky, ktoré nadobudol žalovaný, nakoľko nebolo v konaní preukázané, že počas trvania manželstva by strany sporu mali zrušené, resp. zúžené BSM. Čo sa týka jeho citovej väzby, súd túto vyhodnotil, že v rovnakej miere ju má aj žalobkyňa, nakoľko od začiatku v nej začali spoločne bývať ako manželia a nie je možné žalobkyňi

ako negatívum uviesť, že ona vlastnoručne a svojpomocne s kamarátmi nehnuteľnosť nestavala, pretože u žalovaného sa jedná o muža s inými schopnosťami a danosťami, ktorý môže ovládať také práce pri stavbe nehnuteľnosti, ktoré žena nemôže a nemusí ovládať a v praxi je zaužívané, že na stavbe akejkoľvek nehnuteľnosti sa vo väčšej miere podieľa muž ako žena, čiže tieto dôvody, na ktoré žalovaný poukázal, súd nevyhodnotil ako dôvodné, nakoľko tak ako ukladá ust. § 150 OZ, je potrebné prihliadnúť predovšetkým na potreby maloletých detí o starostlivosť o rodinu a obstarávanie spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o zásluhy pri nadobudnutí majetku, mali obaja manželia rovnaký, keďže preukázali v konaní, že nehnuteľnosť financovali zo spoločných finančných prostriedkov a nesporne bolo preukázané, že od rozvodu manželstva sa viac v predmetnej nehnuteľnosti zdržiava žalobkyňa spolu so svojimi deťmi, keďže inú možnosť bývania nemajú a súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by mal predmetnú nehnuteľnosť z tých dôvodov, ktoré uviedol žalovaný, prikázať do jeho výlučného vlastníctva, lebo ako muž si skôr sám vie zabezpečiť možnosť bývania, či už nájmom alebo kúpou menšej nehnuteľnosti. Okrem toho sám potvrdil, že kvôli práci sa zdržiava častejšie v zahraničí a iba cez víkendy býva doma a z týchto dôvodov by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ) nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného.

3. K hodnote nehnuteľností a k posudkom, ktoré žalovaný predložil na poslednom pojednávaní je potrebné uviesť, že súd na ne neprihliadol, a preto ich ani neoboznámil v odôvodnení rozsudku v súlade so zásadou uvedenou v ust. § 153 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), nakoľko konanie bolo začaté a žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 15. 08. 2018 počas mimosúdnych rokovaní, na ktoré súd poskytol stranám sporu lehotu a z emailovej komunikácie medzi právnymi zástupcami (č. I. 260) jednoznačne vyplynulo, že sa strany sporu dohodli, že spoločnú nehnuteľnosť dajú ohodnotiť znalci Ing. E. v záujme určenia trhovej ceny, pričom náklady na vypracovanie posudku budú znášať rovným dielom a počas celého konania žalovaný nenamietal hodnotu nehnuteľnosti určenú podľa znaleckého posudku č. 54/2019, ani nepredložil žiadny iný dôkaz, ktorý by zmenil hodnotu nehnuteľnosti. Preto nie je možné mať za to, že žalovaný konal s prihliadnutím na hospodárnosť konania, keď takmer po 2 rokoch prebiehajúceho konania predložil na poslednom pojednávaní 2 znalecké posudky, podľa jeho označenia jeden oficiálny a jeden neoficiálny, pričom nie je možné súhlasiť ani s odôvodnením žalovaného, že tieto dal vypracovať preto, že znaleckým posudkom č. 54/2019 bola hodnota nehnuteľností podhodnotená, lebo znalec O. E. použil iný koeficient pri jeho vypracovaní, ako znalci v posudkoch, ktoré predložil on sám. S takýmto tvrdením súd nesúhlasil, pretože znalec je odborník v danom odbore, ktorý vie prečo, a podľa akého zákona posudok vypracoval, a akú metódu použil pri stanovení všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Okrem toho, sám žalovaný sa vyjadril, že ani s jednou všeobecnou hodnotou nehnuteľností nesúhlasil, ktoré boli určené v znaleckých posudkoch, ktoré on predložil, kde v jednom bola určená hodnota sumou 92.900 eur a v druhom suma 97.100 eur. Sám považoval za reálnu a aktuálnu hodnotu predmetnej nehnuteľnosti sumu 130.000 eur. Z vykonaného dokazovania však takáto hodnota nevyplývala a na tomto pojednávaní žalovaný neuviedol a ani nepredložil taký dôkaz o jeho solventnosti, podľa ktorého by vedel žalobkyňu vyplatiť z ním stanovenej všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Čo sa týka návrhu žalovaného, ako aj právneho zástupcu, že by bolo možné, pokiaľ by súd zväzil, nehnuteľnosti prikázať do podielového spoluvlastníctva strán sporu, s týmto návrhom sa súd nestotožnil a nepovažoval ho ani za hospodárny, ani za dôvodný, s poukazom na rozhodovaciu prax súdov, že v rámci vyporiadania BSM len vo veľmi výnimočných prípadoch je možné takto prikázať nehnuteľnosť do podielového spoluvlastníctva. Bolo by to možné iba v prípade, ak by strany sporu preukázali, že nie sú solventné a nedisponujú finančnými prostriedkami vyplatenia podielu titulom vyporiadania z predmetnej nehnuteľnosti. Takáto skutočnosť v danom prípade vôbec preukázaná nebola, naopak bolo preukázané, že strany sporu sú solventné. Okrem toho, pokiaľ by súd prikázal nehnuteľnosti stranám sporu do podielového spoluvlastníctva, do budúcnosti by mohol vzniknúť ďalší spor medzi stranami sporu a to konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, čo je neefektívne a nevhodné, pretože výsledkom konania o vyporiadanie BSM má byť také usporiadanie majetkov rozvedených manželov, ktorý by akékoľvek spory do budúcnosti medzi nimi eliminoval a nevyvolával nové a ďalšie. Jednoznačne pri hodnote nehnuteľností, preto súd vychádzal zo znaleckého posudku Ing. R. E. č. 54/2019 zo dňa 10. 04. 2019, pretože tento nebol namietaný stranami sporu počas celého konania a súd neprihliadol na posudky, ktoré predložil žalovaný na poslednom pojednávaní v súlade so zásadou sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP. I keď počas posledného pojednávaní súd uviedol, že je možné rozhodnúť o všeobecnej hodnote nehnuteľností aj voľnou úvahou, túto alternatívu nepoužil, pretože to nepovažoval za spravodlivé s odôvodnením, že neprihliadol na dôkazy, ktoré žalovaný predložil na poslednom pojednávaní, a to 2 znalecké posudky, v súlade so zásadou sudcovskej koncentrácie konania podľa ust. § 153 CSP.

4. Žalovaný podaním zo dňa 19. 11. 2018 sa domáhal podľa § 147 CSP vzájomnou žalobou vyporiadania BSM a počas konania namietal, že súd o nej nerozhodol. Nebolo rozhodnuté o vzájomnej žalobe, nakoľko o takomto návrhu nie je možné v tomto konaní rozhodnúť, pretože súd nie je viazaný návrhmi strán sporu v konaniach o vyporiadaní BSM, lebo dokazovaním sám zisťuje a určuje hodnotu a masu BSM a až po rozsiahlom dokazovaní a podľa vlastnej úvahy rozhodne, komu prikáže zo strán sporu jednotlivé veci, ktoré sa preukázali v konaní, že patria do masu BSM. To boli dôvody, pre ktoré súd nerozhodoval o vzájomnej žalobe. Okrem toho týmto žalovaný len potvrdil, že má záujem vyporiadať tie isté veci, ktoré uviedla aj žalobkyňa s tým, že neuviedol a nezmienal sa vôbec o osobných motorových vozidlách, ako ich navrhuje vyporiadať a ani ostatných pasívach, ktoré úvery nadobudol žalovaný bez vedomia žalobkyne počas trvania manželstva od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.

5. Pokiaľ ide o hnutelné veci, ktoré tvoria masu BSM, strany sporu sa dohodli na vyporiadaní a nebolo potrebné znalecké dokazovanie. Čo sa týka 3 osobných motorových vozidiel, tiež strany sporu nenamietali, že tieto nadobudli počas trvania manželstva a súhlasili s ich hodnotami, ktoré boli preukázané z predložených kúpnych zmlúv, ktoré súd vyššie citoval, a ktoré predložil žalovaný, aj keď žalobkyňa uviedla, že tieto hodnoty nepovažuje za reálne, ale v rámci hospodárnosti konania s nimi súhlasila a nenamietala ich.

6. Pasíva, teda úvery, ktoré strany sporu nadobudli počas trvania manželstva, ide o tie, ktoré sú presne citované so zostatkami ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva strán sporu, teda ku dňu 20. 02. 2017. Žalovaný predložil iba jednu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, ktorú uzatvoril ako dlžník s veriteľom Tatra banka a.s. dňa 17. 10. 2017, na ktorú súd neprihliadol, lebo ju uzatvoril po právoplatnosti konania o rozvode manželstva.

7. Čo sa týka vyporiadania hnutelných vecí, žalobkyni súd prikázal do výlučného vlastníctva hnutelné veci, okrem pálenej škridle, pričom tieto sa nachádzajú v danej nehnuteľnosti, využívajú sa s nehnuteľnosťou a žalovaný sa sám vyjadril, že o tieto by mal záujem iba v prípade, ak by nehnuteľnosť bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva.

8. Žalovanému súd prikázal do výlučného vlastníctva pálenú škridlu TONDACH XXL - 3 palety a všetky osobné motorové vozidlá, ktoré strany sporu nadobudli počas trvania manželstva. Takéto rozdelenie, čo sa týka hnutelných vecí, nebolo stranami sporu namietané ani spochybnené.

9. Žalobkyni prikázal zostatok zo zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 16. 06. 2009 a zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16. 07. 2009 a zostatok zo zmluvy o poskytnutí podpory podľa ŠFRB a žalovanému prikázal ostatné zostatky úverových zmlúv, ktoré uzavrel so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. výlučne on a tieto aj splácal a niektoré aj splatil. Takéto rozdelenie pasív tiež nebolo stranami sporu namietané a súd považoval takéto rozdelenie za spravodlivé vzhľadom na to, že nehnuteľnosti súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni a z toho dôvodu jej prináležia aj zostatky z pasív, prostredníctvom ktorých sa financovala výstavba nehnuteľnosti rodinného domu a žalovanému úvery, ktoré uzatvoril výlučne on počas trvania manželstva.

10. Solventnosť strany sporu preukázali, keď žalobkyňa od Poštovej banky a.s. obdržala v januári 2020 úver vo výške 27.600 eur a žalovaný preukázal, že disponuje disponibilným zostatkom na účte, ktorý má zriadený v Tatra banke a.s. Bratislava 19.449,66 eura a čestným vyhlásením o finančnej solventnosti pána S. Z., ktorý vyhlásil, že je ochotný finančne kryť vyporiadanie BSM žalovaného v sume 20.000 eur.

11. Hrubá masa BSM predstavuje sumu 75.550 eur (nehnuteľnosti v hodnote 71.100 eur, hnutelné veci v hodnote 1.650 eur, osobné motorové vozidlá v hodnote 2.800 eur). Pasíva predstavujú hodnotu ku dňu právoplatnosti rozvodu 22.829,56 eura, ktorú sumu v tomto konaní vyporiadal medzi stranami sporu v rámci pasív v súlade s ustanovením § 150 OZ, tak ako to vyššie uviedol. Vyporiadanie bolo potrebné vykonať tak, aby každá zo strán sporu obdržala rovnakým dielom buď tú ktorú vec, alebo pokiaľ nie, polovicu z hodnoty, či už aktív alebo pasív.

12. Žalobkyni prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v hodnote 71.100 eur, hnutelné veci v hodnote 1.650 eur, čo znamená, že obdržala majetok v hodnote 72.750 eur (71.100 + 1.650), žalovanému prikázal do výlučného vlastníctva hnutelné veci v hodnote 600 eur a osobné motorové

vozidlá v hodnote 2.800 eur, čo znamená, že obdržal majetok v hodnote 3.400 eur (600 + 2.800). K hodnote, ktorú má žalobkyňa vyplatiť žalovanému titulom úplného vyrovnania z bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 26.367,44 eura sa súd dopracoval nasledovne: od sumy 72.750 eur, teda hodnoty, ktorú nadobudla žalobkyňa odpočítal hodnotu, ktorú nadobudol žalovaný, 72.750 eur - 3.400 eur = 69.350 eur, ktorú sumu vydělil dvoma a tak dostal hodnotu, koľko by mal každý zo strán sporu dostať, teda sumu 34.675 eur (69.350 eur : 2). Zároveň zohľadnil splácanie úverov tak, ako zaviazal strany sporu k ich splateniu a to žalobkyňa má splatiť zostatok z Prvej stavebnej sporiteľne a.s. vo výške 4.037,70 eura, jedna polovica z toho, ktorá pripadá na ňu predstavuje 2.018,88 eura a zostatok zo ŠFRB v sume 15.684,57 eura, jedna polovica z toho, ktorá pripadá na ňu, predstavuje 7.842,28 eura, spolu táto hodnota predstavuje 9.861,16 eura, ktorú sumu súd odpočítal od hodnoty 34.675 eur (34.675 eur - 9.861,16 eura) a zistil sumu 24.813,84 eura. K tejto sume bolo potrebné pripočítať polovicu hodnoty pasív, ktoré boli prikázané na splatenie žalovanému, teda polovicu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 03. 2011, so zostatkom 2.241,69 eura, jedna polovica 1.120,84 eura, polovicu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 12. 2016 so zostatkom 161 eur, jedna polovica 80,50 eura, polovicu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 06. 2016 so zostatkom 704,53 eura, jedna polovica 352,26 eura, spolu úvery v hodnote 1.553,60 eura (1.120,84 eura + 80,50 eura + 352,26 eura). K sume 24.813,84 eura pripočítal hodnotu 1.553,60 eura a tak žalobkyňa bola zaviazaná vyplatiť žalovanému titulom úplného vyrovnania titulom bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 26.367,44 eura, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Obe strany sporu zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku z vyporiadaného majetku BSM, a to žalobkyňu po 1.132 eur a žalovaného po 1.133 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vychádzal z hrubej masy BSM 75.550 eur (71.100 eur, 1.650 eur, 2.800 eur) a z toho 3 % podľa položky 6b zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení s tým, že pokiaľ súd rozhodne rozsudkom ohľadom vyporiadania BSM manželov, tak za vyporiadanie z predmetu konania sú povinní platiť 3 %, najviac 16.596,50 eura, preto hodnota zo sumy 75.550 eur, 3 % predstavuje sumu 2.266,50 eura a polovica, ktorá pripadá na každú zo strán sporu je 1.132 eur a 1.133 eur.

14. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v súlade s ustanovením § 255 odsek 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na to, že v konaniach o vyporiadanie BSM každá zo strán obdrží v súlade s ustanovením § 150 OZ polovicu hodnoty majetku z BSM, tak ide o úspech pomerný, a preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný a žiadal napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok považoval za absolútne neštandardný, čo sa týka vykonaného dokazovania a z hľadiska takto vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov za krajne nespravodlivý, zároveň nepreskúmateľný a teda nezákonný z viacerých dôvodov. Rozsudok je založený na nesprávnom procesnom postupe súdu, ktorý mu znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň je založený na nesprávnom právnom posúdení. Poukázal na to, že súd prvej inštancie sa žiadnym procesným spôsobom nevysporiadal s jeho vzájomnou žalobou. Bez akéhokoľvek zdôvodnenia ignoroval nové skutočnosti ohľadne preukázaného obrovského rozdielu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti zistenej predloženým posudkom č. 41/2020, pričom hodnota sa líšila skoro o 22.000 eur. Podľa neho neexistuje výnimka ani v CSP, ani v OZ, ktorá by hovorila o tom, že v prípade podania vzájomnej žaloby vo veci vyporiadania BSM sa na vzájomnú žalobu neprihliada. Bolo povinnosťou súdu postupovať tak, ako by podával samotnú žalobu a rozhodnúť, či takéto konanie vylúči alebo spojí do jedného konania a následne bude pokračovať a rozhodovať o oboch žalobách v jednom konaní. Znalecký posudok O.. R. E. č. 54/2019 zo dňa 10. 04. 2019 operuje s najnižším možným koeficientom výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, čím podstatným spôsobom skoro až o 22.000 eur účelovo znižuje jej hodnotu. Pochybnosť o výške hodnoty je tak veľká, že ju súd mal presvedčivo odstrániť a nie stroho odmietnuť, sa zaoberať predloženým posudkom O.. C. P. č. 41/2020, ktorý predložil pri svojom prvom výsluchu. Mal za to, že svoj znalecký posudok predložil včas, a ak súd bol opačného názoru, mal opäť presvedčivo vysvetliť, prečo tomu tak nie je. Vo svojom rozhodnutí v bode 19. na strane 15 druhý odsek, iba odkázal na ust. § 153 CSP bez ďalšieho vysvetlenia, a preto je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Nezohľadnil nové skutočnosti prednesené na pojednávaní dňa 27. 05. 2020 v súvislosti s neprimeranosťou ceny a v

kontexte na fakt, že ponúkol žalobkyni na vyplatenie tú sumu, ktorá bola stanovená v ním predloženom znaleckom posudku. Je zrejmé, že najväčším problémom je nehnuteľnosť a jej ocenenie. Prakticky na ostatných veciach a hodnote hnutelných vecí a pasív sa dohodli. Poukázal na to, že sa o rodinu riadne staral, živil a dom vybudoval vlastnoručne a svojpomocne. Manželstvo sa rozpadlo z dôvodu nevery žalobkyne. Pokiaľ ide o deti, tak starší syn je dospelý a zamestnaný a v čase podania odvolania mal mladší syn 17 rokov. Súd volil diametrálne odlišný prístup k stranám sporu a pre neho je nepochopiteľné, že fakty, ktoré mal vyhodnotiť v jeho prospech, vyhodnotil opačne.

16. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zákonné a správne. Mala snahu v priebehu konania sa so žalovaným dohodnúť, avšak jeho argumentácia bola v úplnom rozpore so zásadami vyporiadania BSM, keď žalovaný opakovane žiadal, aby mu z titulu vyporiadania BSM vyplatila takú sumu peňazí, aby si žalovaný mohol kúpiť nehnuteľnosť na bývanie, požadoval sumu, ktorá zodpovedala teda nie hodnote vysporadúvaného spoločného majetku, ale za ktorú by si mohol kúpiť inú nehnuteľnosť. Hodnota nehnuteľnosti bola určená znaleckým posudkom znalca, na osobe ktorej sa dohodli, pričom voči osobne znalca, ani voči samotnej hodnote, nemal žalovaný výhrady, sám nepredložil žiaden nový dôkaz na preukázanie inej hodnoty nehnuteľnosti. Podal však návrh na zmenu zverenia maloletého syna do jeho starostlivosti, resp. do striedavej starostlivosti a to po tom, čo zistil, že sa pri vyporiadaní BSM má prihliadať aj na to, komu sú zverené maloleté deti. V konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 7P/66/2019 návrh otca na zmenu zverenia maloletého syna zamietol, tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/15/2020, kde rovnako ako súd prvej inštancie akceptoval okrem iného aj ten argument matky (žalobkyne v tomto konaní), podľa ktorého bol návrh zo strany otca (žalovaného) podaný účelovo. Rovnaké špekulatívne dôvody zrejme viedli žalovaného aj k tomu, že na poslednom pojednávaní predložil znalecký posudok, a to po tom, čo už z predchádzajúcich konaní bolo zrejmé, že vec bude na súde prvej inštancie rozhodnutá, pretože boli ustálené hodnoty všetkých vecí patriacich do BSM, vrátane zostatkov spoločných záväzkov strán sporu. K predloženiu takéhoto znaleckého posudku prišlo teda s poukazom na ust. § 153 CSP neskoro, rok po tom, čo bol žalobkyňou predložený znalecký posudok Ing. E., pričom v priebehu pojednávaní, ktoré sa po predložení tohto posudku uskutočnili, žalovaný samotnú hodnotu nehnuteľnosti, alebo znalecký posudok znalca Ing. E., ktorého si spoločne vybrali, nenamietal. Je preto toho názoru, že súd postupoval správne, keď na znalecký posudok, predložený v kópii na poslednom pojednávaní, neprihliadal. Žalovaný opakovane namietal, že súd nerozhodol o jeho vzájomnej žalobe, a v tomto smere mal teda súd prvej inštancie podľa jeho názoru procesne pochybiť. Tento názor žalovaného nie je správny, keď žalovaný žiadny vzájomný návrh, ktorým by sa domáhal iných nárokov ako ona, nepodal, pričom je toho názoru, že žalovaný nepochopil podstatu vzájomnej žaloby. Ona podala návrh na vyporiadanie BSM, žalovaný vo svojom „vzájomnom návrhu“ rovnako riešil otázku vyporiadania BSM, teda rovnaký nárok ako ona, len žiadal spoločný majetok vyporiadať inak. Takýto prejav žalovaného preto nemožno považovať za vzájomnú žalobu, a to tak z dôvodu totožnosti nároku uplatneného ňou ako aj žalovaným (vyporiadanie BSM) a tiež z dôvodu, že súd samotným spôsobom vyporiadania, uvedeným v návrhoch strán sporu nie je viazaný. Vzhľadom na uvedené sa mylí žalovaný aj vo svojej argumentácii, pretože tomu, aby na súde prebiehali konania o vyporiadanie BSM tak na návrh manžela, ako aj na návrh manželky, bráni prekážka litispendencie. Súd prvej inštancie zistil správne celú masu BSM, v tomto smere ani žalovaný nemá žiadne námietky, správne tiež určil sumu na vyrovnanie podielu žalovaného, vychádzajúc z hodnôt jednotlivých zložiek tvoriacich masu BSM, keď hodnota nehnuteľnosti bola určená znaleckým posudkom, hodnota hnutelných vecí bola ustálená zhodným vyhlásením strán sporu a hodnota zostatku záväzkov vyplývala z potvrdení peňažných ústavov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a odvolacie dôvody žalovaného navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu zotrval na všetkých svojich vyjadreniach v podanom odvolaní, ako aj pred súdom prvej inštancie. Napadnuté rozhodnutie považoval za extrémne nespravodlivé hneď z dvoch dôvodov. Prvým je, že ho rozhodnutie pripravuje o strechu nad hlavou bez vykonania akýchkoľvek relevantných dôkazov a potrebného zdôvodnenia a druhým je, že ho o strechu nad hlavou pripravuje za extrémne nízku cenu, hoci súd mohol svoje rozhodnutie korigovať a uplatniť voľnú úvahu. Tvrdenie žalobkyne, že predložil znalecký posudok na poslednom pojednávaní je síce pravdivé, ale stalo sa tak počas vôbec jeho prvého výsluchu, teda skôr svoj posudok ani predložiť nemohol. Dôležité na veci ale je, že ním predložený posudok sa podstatným spôsobom líši v cene (až o 20.000 eur je cena vyššia). Súd preto mohol a mal pri takomto

zjavnom rozdiely v cene uplatniť voľnú úvahu a nedržať sa striktno pôvodného posudku. Pokiaľ ide o uplatnenie vzájomnej žaloby, súd prvej inštancie sa mal procesne správne vysporiadať s jeho vzájomnou žalobou a nie ju odignorovať, pretože takýto postup nie je ničím iným ako denegatio iustitiae.

18. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 CSP).

19. Žalovaný ako dôvod odvolania uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ďalej mal za to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia vecí a je aj nepreskúmateľné.

20. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 CSP, zaoberal sa odvolací súd otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 365 CSP. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenia rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie obrany procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Procesné vady podľa § 365 ods. 1 písm. b./ e/, f/, h/ CSP boli žalovaným v odvolaní tvrdené, ktorých nesplnenie aj v odvolacom konaní vyšli najavo.

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

22. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

23. Žalovaný ako odvolací dôvod uplatnil aj to, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí (§ 389 ods. 1 písm. h/ CSP).

24. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou odvolacieho súdu v prípade odvolania, ktoré je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením vecí je preskúmať, či prvoinštančný súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, a či ho aj správne interpretoval. Predmetom súdneho posudzovania môžu byť právne i skutkové otázky.

25. Podľa § 140 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

26. Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

27. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie

a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

28. Základným predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadanim treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj

na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdiel medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahradiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel v rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplatenia zostatku úveru), atď. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

29. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ (viď § 149 ods. 1 OZ). Vyporiadanie BSM podľa § 150 OZ pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do toho spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

30. Pri oceňovaní (hnutelných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď napr. R 42/1972).

31. V prejednávanej veci sa odvolací súd týmito zásadami dôsledne neriadil.

32. Vychádzajúc z uvedeného je nutné zvýrazniť, že podľa ustálenej právnej teórie súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať (§ 132 ods. 1 CSP). Predmetné ustanovenie stanovuje aj dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

33. Podľa čl. 8 CSP, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

34. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

35. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

36. Z obsahu spisu je zrejmé, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňom 20. 02. 2017 a týmto dňom aj zaniklo ich BSM, preto pre vyporiadanie ich majetku a jeho ocenenie je dôležitý práve tento deň. K dohode medzi stranami sporu nedošlo, a preto jediným dôvodom vyporiadania BSM môže byť len súdne rozhodnutie. Žalovaný vo svojom rozsiahlom odvolaní poukazoval na nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že súd prvej inštancie sa žiadnym procesným spôsobom nevysporiadal s jeho vzájomnou žalobou. Bez akéhokoľvek zdôvodnenia ignoroval nové skutočnosti ohľadne preukázaného obrovského rozdielu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti zistenej predloženým posudkom č. 41/2020, pričom hodnota sa líšila skoro o 22.000 eur. Nezohľadnil nové skutočnosti prednesené na pojednávaní dňa 27. 05. 2020 v súvislosti s neprímeranosťou ceny a v kontexte na fakt, že ponúkol žalobkyni na vyplatenie tú sumu, ktorá bola stanovená v ním predloženom znaleckom posudku.

37. Odvolací súd konštatuje, že najväčším problémom v danom konaní je nehnuteľnosť a jej ocenenie. Z obsahu spisu je zrejmé, že na nehnuteľnosť boli robené 3 znalecké posudky a prvoinštančný súd sa s týmto závažným problémom dostatočne nevysporiadal. Súd prvej inštancie sa rozhodol nevziať do úvahy dôkazy predložené žalovaným na poslednom pojednávaní z dôvodu, že ich predložil neskoro. Navrhované dôkazy predložil žalovaný pri svojom prvom výsluchu, a preto s názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje a mal sa s takto navrhovaným dokazovaním zo strany žalovaného riadne zaoberať. Nie je jasné a zrozumiteľné, prečo súd zobral do úvahy 1. znalecký posudok - Ing. R. E.. Ďalšie pochybenie spočívalo v tom, že nesprávne súd prvej inštancie zahrnul do vyporiadania BSM hnutelné veci - autá, ktoré ku dňu vyporiadania už boli predané, mal sa zaoberať iba hodnotou predanej veci, teda vziať do úvahy pri vyporiadaní len kúpnu cenu. Taktiež úvery, ktoré boli žalovaným splatené, neboli predmetom vyporiadania, ale len ich hodnota.

38. Správne však súd prvej inštancie konštatoval, keď uviedol, že protižalobou v konaní o BSM sa nebude zaoberať. Odvolací súd len pripomína, že v konaní o vyporiadaní BSM súd nie je viazaný návrhmi strán sporu o tom, čo tvorí masu ich BSM - týmto kritériom je len ustanovenie § 143 OZ, podľa ktorého v bezpodielovom spoluvlastníctve je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisom o reštitúcii majetku, jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorého bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. To platí aj o vyporiadaní BSM, ktoré súd vykonáva len podľa zásad uvedených v § 150 OZ.

39. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie predovšetkým riadne vypočítať obe strany sporu za účelom skonštatovania, komu z manželov prikáže nehnuteľnosť do vlastníctva a zistenia hodnoty tejto nehnuteľnosti objektívnym spôsobom, s prihliadnutím aj na dôvody uvedené žalovaným v podanom odvolaní, prípadne vykoná aj ďalšie dokazovanie, ak takáto potreba z vykonaného dokazovania vyplynie. Vykonané skutočnosti a dôkazy predložené v konaní súd vyhodnotí, vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 CSP, tak aby v odvolacom konaní bolo rozhodnutie riadne preskúmateľné.

40. Keďže súd prvej inštancie sa vecou z vyššie uvedeného pohľadu nezaoberal, vykonané dokazovanie nemá oporu v záveroch súdu prvej inštancie, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle

ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 390 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách celého konania, vrátane tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).